

32000L0076

L 332/91

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

28.12.2000

DIREKTIVA 2000/76/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 4. decembra 2000
o sežiganju odpadkov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,

po postopku iz člena 251 Pogodbe ⁽⁴⁾ in na podlagi skupnega besedila, ki ga je odobril Spravni odbor dne 11. oktobra 2000,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Peti program varstva okolja: Naproti trajnostnemu razvoju — Program Evropske skupnosti za politiko in ukrepanje v zvezi z okoljem in trajnostnim razvojem, dopolnjen s Sklepom št. 2179/98/ES o njegovem ponovnem pregledu ⁽⁵⁾, določa kot cilj, da kritične obremenitve in ravni določenih onesnaževal, kot so dušikovi oksidi (NO_x), žveplov dioksid (SO₂), težke kovine in dioksini, ne smejo biti presežene, glede kakovosti zraka pa je cilj učinkovito varstvo ljudi pred znanimi tveganji za zdravje zaradi onesnaženosti zraka. Cilj tega programa je tudi zmanjšanje emisije dioksina iz znanih virov za 90 % do leta 2005 (raven iz leta 1985) in zmanjšanje emisije kadmija (Cd), živega srebra (Hg) in svinca (Pb) iz vseh izvorov za vsaj 70 % v letu 1995.
- (2) Protokol o obstojnih organskih onesnaževalih, ki ga je Skupnost podpisala v okviru Konvencije Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo (UN-ECE) o čezmejnem onesnaževanju zraka na velike razdalje, določa

pravno zavezujoče mejne vrednosti za emisijo dioksinov in furanov 0,1 ng/m; ET (ekvivalent toksičnosti) za obrate, ki sežgejo več kot 3 tone komunalnih trdnih odpadkov na uro, 0,5 ng/m; ET za obrate, ki sežgejo več kot 1 tona medicinskih odpadkov na uro 0,2 ng/m; ET za obrate, ki sežgejo več kot 1 tona nevarnih odpadkov na uro.

- (3) Protokol o težkih kovinah, ki ga je Skupnost podpisala v okviru Konvencije UN-ECE o čezmejnem onesnaževanju zraka na velike razdalje, določa pravno zavezujoče mejne vrednosti za emisijo delcev 10 mg/m³ pri sežiganju nevarnih in medicinskih odpadkov in za emisijo živega srebra 0,05 mg/m³ pri sežiganju nevarnih odpadkov in 0,08 mg/m³ pri sežiganju komunalnih odpadkov.
- (4) Mednarodna agencija za raziskave raka in Svetovna zdravstvena organizacija navajata, da so nekateri policiklični aromatski ogljikovodiki (PAO) rakotvorni. Države članice lahko zato med drugimi določijo tudi mejne emisijske vrednosti za PAO.
- (5) Skladno z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, kot sta določeni v členu 5 Pogodbe, je treba ukrepati na ravni Skupnosti. Previdnostno načelo je podlaga za nadaljnje ukrepe. Ta direktiva je omejena na najmanjše zahteve za sežigalnice in naprave za sosežig.
- (6) Člen 174 poleg tega predvideva, da mora okoljska politika Skupnosti prispevati k varovanju zdravja ljudi.
- (7) Za visoko raven varstva okolja in varovanja zdravja ljudi je zato treba določiti in ohranjati stroge pogoje obratovanja, tehnične zahteve in mejne vrednosti emisij za naprave, ki sežigajo ali sosežigajo odpadke v Skupnosti. Določene mejne vrednosti naj bi preprečile ali omejile negativne učinke na okolje in zaradi njih nastalo tveganje za zdravje ljudi, kolikor je to izvedljivo.
- (8) Sporočilo Komisije o pregledu Strategije Skupnosti za ravnanje z odpadki daje prednost preprečevanju odpadkov, sledijo pa mu ponovna uporaba in predelava ter na koncu varno odstranjevanje odpadkov; Svet je v svoji Resoluciji z dne 24. februarja 1997 o Strategiji Skupnosti za ravnanje z odpadki ⁽⁶⁾ ponovno izrazil svoje prepričanje, da mora biti preprečevanje odpadkov prednostna naloga vsake razumne politike na področju odpadkov, kadar gre za kar največje zmanjšanje nastajanja odpadkov in nevarnih lastnosti odpadkov.

⁽¹⁾ UL C 13, 17.1.1998, str. 6 in

UL C 372, 2.12.1998, str. 11

⁽²⁾ UL C 116, 28.4.1999, str. 40.

⁽³⁾ UL C 198, 14.7.1999, str. 37.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 1999 (UL C 219, 30.7.1999, str. 249), Skupno stališče Sveta z dne 25. novembra 1999 (UL C 25, 28.1.2000, str. 17) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 15. marca 2000 (še neobjavljen v Uradnem listu). Sklep Evropskega parlamenta z dne 16. novembra 2000 in Sklep Sveta z dne 20. novembra 2000.

⁽⁵⁾ UL C 138, 17.5.1993, str. 1 in
 UL L 275, 10.10.1998, str. 1

⁽⁶⁾ UL C 76, 11.3.1997, str. 1.

- (9) Svet v svoji Resoluciji z dne 24. februarja 1997 poudarja tudi pomembnost meril Skupnosti za uporabo odpadkov, potrebnost ustreznih emisijskih standardov za naprave za sežiganje, potrebnost ukrepov za spremljanje stanja, ki jih je treba predvideti za obstoječe sežigalnice ter prosi Komisijo, da preveri v kolikšni meri se mora spremeniti zakonodaja Skupnosti o sežiganju odpadkov z izrabo energije, zato da se prepreči obsežno premeščanje odpadkov, namenjenih za sežig ali sosežig v Skupnosti.
- (10) Treba je določiti stroga pravila za vse naprave za sežig ali sosežig odpadkov, da se odpravi čezmejno premeščanje v tiste naprave, ki zaradi manj strogih okoljskih standardov obratujejo z nižjimi stroški.
- (11) Sporočilo Komisije/energija za prihodnost: obnovljivi viri energije/Bela knjiga za strategijo in načrt ukrepanja Skupnosti upošteva zlasti uporabo biomase za energijo.
- (12) Direktiva Sveta 96/61/ES ⁽¹⁾ določa celovit pristop k preprečevanju in nadzoru onesaževanja, pri katerem so celovito obravnavani vsi okoljski vidiki obratov. Obrati za sežiganje komunalnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 3 tone na uro in obrati za odstranjevanje ali predelavo nevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 10 ton na dan so vključeni v navedeno direktivo.
- (13) Skladnost z mejnimi vrednostmi emisij, ki jih določa ta direktiva, je treba imeti za potreben, vendar ne zadosten pogoj za skladnost z zahtevami Direktive 96/61/ES. Taka skladnost lahko vključuje strožje mejne vrednosti emisij za onesaževala, predvidena v tej direktivi, mejne vrednosti emisije za druge snovi in druge prvine okolja ter druge ustrezne pogoje.
- (14) V zadnjih desetih letih so se pridobivale izkušnje industrijskega izvajanja metod za zmanjševanje emisij onesaževal iz sežigalnic.
- (15) Direktivi Sveta 89/369/EGS ⁽²⁾ in 89/429/EGS ⁽³⁾ o preprečevanju in zmanjševanju onesaževanja zraka iz sežigalnic komunalnih odpadkov sta prispevali k zmanjševanju in nadzoru emisij v zrak iz sežigalnic. Sedaj je treba sprejeti strožja pravila in ti direktivi naj bi se zato razveljavili.
- (16) Razlikovanje med nevarnimi in nenevarnimi odpadki temelji predvsem na lastnostih odpadkov pred sežigom ali sosežigom, ne pa na razlikah v emisijah. Za sežiganje ali sosežiganje nevarnih in nenevarnih odpadkov morajo veljati iste mejne vrednosti emisij, ohranile pa naj bi se različne metode in pogoji sežiganja ali sosežiganja ter različni ukrepi za spremljanje stanja ob sprejemu odpadkov.
- (17) Države članice morajo pri izvajanju te direktive upoštevati Direktivo Sveta 1999/30/ES z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku ⁽⁴⁾.
- (18) Pri sežiganju nevarnih odpadkov, ki vsebujejo več kot 1 % halogeniranih organskih spojin, izraženih kot klor, morajo biti izpolnjeni določeni pogoji obratovanja, da se uniči toliko organskih onesaževal, kot so dioksini, kot je le mogoče.
- (19) Pri sežiganju odpadkov, ki vsebujejo klor, nastanejo ostanki zgorevalnih plinov. S takimi ostanki je treba ravnati tako, da se zmanjšata njihova količina in škodljivost, kolikor je le mogoče.
- (20) Lahko obstajajo razlogi za to, da se predvidi določitev posebnih izjem pri mejnih vrednostih emisij za nekatera onesaževala v določenih časovnih obdobjih in pod določenimi pogoji.
- (21) Pripraviti je treba merila za določen izločen del nenevarnih odpadkov, ki so gorljivi pa niso primerni za recikliranje, na podlagi katerih se lahko izda dovoljenje za zmanjšanje pogostnosti meritev v rednih časovnih presledkih.
- (22) En sam pravni predpis o sežiganju odpadkov bo izboljšal pravno jasnost in izvrševanje. Za sežiganje in sosežiganje nevarnih in nenevarnih odpadkov mora biti ena sama direktiva, ki bi v celoti upoštevala vsebino in strukturo Direktive Sveta 94/67/ES z dne 16. decembra 1994 o sežiganju nevarnih odpadkov ⁽⁵⁾. Zato je treba razveljaviti tudi Direktivo 94/67/ES.
- (23) Člen 4 Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽⁶⁾ zahteva od držav članic, da sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se odpadki predelajo ali odstranijo, ne da bi se ogrozilo zdravje ljudi in škodovalo okolju. V ta namen člena 9 in 10 navedene direktive določata, da mora vsaka naprava ali podjetje, ki obdeluje odpadke, pridobiti dovoljenje pristojnih organov, ki se med drugim nanaša na potrebne previdnostne ukrepe.

⁽¹⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

⁽²⁾ UL L 163, 14.6.1989, str. 32. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

⁽³⁾ UL L 203, 15.7.1989, str. 50. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

⁽⁴⁾ UL L 163, 29.6.1999, str. 41.

⁽⁵⁾ UL L 365, 31.12.1994, str. 34.

⁽⁶⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 350/96/ES (UL L 135, 6.6.1996, str. 32).

- (24) Zahteve za izrabo toplote, proizvedene pri postopku sežiganja ali sosežiganja, ter za čim večje zmanjšanje in recikliranje ostankov, nastalih pri obratovanju sežigalnic ali naprav za sosežig, bodo pripomogle k doseganju ciljev o hierarhiji ravnanja z odpadki iz člena 3 Direktive 75/442/EGS.
- (25) Sežigalnice in naprave za sosežig, ki ravna samo z živalskimi odpadki v smislu Direktive 90/667/EGS⁽¹⁾, so izključene iz področja uporabe te direktive. Komisija namerava predlagati spremembo zahtev Direktive 90/667/EGS, z namenom da se za sežiganje in sosežiganje živalskih odpadkov zagotovijo visoki okoljski standardi.
- (26) Dovoljenje za sežigalnico ali napravo za sosežig mora izpolnjevati tudi zadevne zahteve iz Direktiv 91/271/EGS⁽²⁾, 96/61/ES, 96/62/ES⁽³⁾, 76/464/EGS⁽⁴⁾ in 1999/31/ES⁽⁵⁾.
- (27) Sosežiganje odpadkov v napravah, ki v prvi vrsti niso namenjene sežiganju odpadkov, v delu odpadnih plinov, ki nastanejo pri takem sosežigu, ne bi smelo povzročiti večjih emisij onesnaževal, kot so dovoljene za namenske sežigalnice, in naj bi zato zanj veljale ustrezne omejitve.
- (28) Za spremljanje stanja emisij zaradi zagotavljanja skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij onesnaževal so zahtevane zelo učinkovite merilne metode.
- (29) Uvedba mejnih vrednosti emisij za odvajanje odpadne vode pri čiščenju odpadnih plinov iz sežigalnic in naprav za sosežiganje bo omejila prenos onesnaževal iz zraka v vodo.
- (30) Sprejeti je treba določbe za primere, ko so presežene mejne vrednosti emisij, ter za tehnično neizogibne ustavitve, motnje ali okvare čistilnih ali merilnih naprav.
- (31) Da se zagotovi preglednost postopka izdajanja dovoljenj v vsej Skupnosti, mora imeti javnost dostop do informacij, da se ji omogoči vključevanje v odločanje o vlogah za nova dovoljenja in njihove poznejše posodobitve. Javnost mora imeti dostop do poročil o delovanju in spremljanju stanja naprav, ki sežgejo več kot tri tone na uro, da je obveščena o njihovih možnih učinkih na okolje in zdravje ljudi.
- (32) Komisija mora Evropskemu parlamentu in Svetu predstaviti poročilo o izkušnjah pri uporabi te direktive, novih znanstvenih spoznanjih, razvoju stanja tehnologije, napredku pri metodah za nadzor nad emisijami in o izkušnjah pri ravnanju z odpadki in obratovanju naprav ter razvoju okoljskih zahtev, z namenom da po potrebi predlaga prilagoditev zadevnih določb te direktive.
- (33) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje na Komisijo podeljenih izvedbenih pooblastil⁽⁶⁾.
- (34) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve določb te direktive in zagotovile njihovo izvajanje; take kazni naj bi bile učinkovite, sorazmerne in odvračilne,

SPREJELA TO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji

Cilj te direktive je pri sežiganju in sosežiganju odpadkov preprečiti ali omejiti negativne učinke na okolje, zlasti onesnaževanje z emisijami v zrak, tla, površinsko vodo in podzemno vodo, kolikor je to izvedljivo, ter iz tega izvirajoče tveganje za zdravje ljudi.

Ta cilj se doseže s strogimi pogoji obratovanja in tehničnimi zahtevami, z določitvijo mejnih vrednosti emisij za sežigalnice in naprave za sosežig odpadkov v Skupnosti ter z izpolnjevanjem zahtev Direktive 75/442/EGS.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva vključuje sežigalnice in naprave za sosežig.

(1) Direktiva Sveta 90/667/EGS z dne 27. novembra 1990 o določitvi veterinarskih pravil za odstranjevanje in predelavo živalskih odpadkov, njihovo trženje in preprečevanje patogenov v krmi živalskega ali ribjega izvora in o spremembi Direktive 90/425/EGS (UL L 363, 27.12.1990, str. 51). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

(2) Direktiva Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30.5.1991, str. 40). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/15/ES (UL L 67, 7.3.1998, str. 29).

(3) Direktiva Sveta 96/62/ES z dne 27. septembra 1996 o ocenjevanju in upravljanju kakovosti zunanjega zraka (UL L 296, 21.11.1996, str. 55).

(4) Direktiva Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju pri odvajanju določenih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti (UL L 129, 18.5.1976, str. 23). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

(5) Direktiva 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

(6) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Vseeno so iz področja uporabe te direktive izključene naslednje naprave:

(a) Naprave, ki obdelujejo le naslednje odpadke:

- (i) rastlinske odpadke iz kmetijstva in gozdarstva,
 - (ii) rastlinske odpadke iz živilskopredelovalne industrije, če se pridobljena toplota uporabi,
 - (iii) vlaknate rastlinske odpadke iz proizvodnje primarne papirne kaše in proizvodnje papirja iz papirne kaše, če se sosežigajo na kraju nastanka in se pridobljena toplota uporabi,
 - (iv) lesne odpadke, ki vključujejo zlasti lesne odpadke pri graditvi in rušenju, razen lesnih odpadkov, ki lahko zaradi obdelave lesa z zaščitnimi sredstvi ali premazi vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine,
 - (v) odpadke iz plute,
 - (vi) radioaktivne odpadke,
 - (vii) živalska trupla, kot jih ureja Direktiva 90/667/EGS, brez vpliva na prihodnje spremembe navedenedirektivedirektive,
 - (viii) odpadke, nastale pri iskanju in izkoriščanju virov nafte in plina na vrtnih ploščadih ter sežgane na teh ploščadih;
- (b) Eksperimentalne naprave, ki se uporabljajo za raziskovanje, razvoj in preskušanje z namenom zboljšanja postopka sežiganja in obdelajo manj kot 50 ton odpadkov na leto.

Člen 3

Opredelitve

Za namene te direktive pomeni izraz:

1. „odpadki“ katere koli trdne ali tekoče odpadke, kot so opredeljeni v členu 1(a) Direktive 75/442/EGS;
2. „nevarni odpadki“ kakršne koli trdne ali tekoče odpadke, kot so opredeljeni v členu 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih ⁽¹⁾.

Posebne zahteve za nevarne odpadke v tej direktivi se ne uporabljajo za naslednje nevarne odpadke:

- (a) gorljive tekoče odpadke, vključno z odpadnimi olji, kot so opredeljena v členu 1 Direktive Sveta 75/439/EGS z dne 16. junija 1975 o odstranjevanju odpadnih olj ⁽²⁾, pod pogojem da izpolnjujejo naslednja merila:

- (i) masna vsebnost polikloriranih aromatskih ogljikovodikov, kot so poliklorirani bifenili (PCB) ali pentaklorirani fenoli (PCP), ne dosega višjih koncentracij kot so določene v ustrezni zakonodaji Skupnosti;

- (ii) ti odpadki niso nevarni zato, ker vsebujejo druge sestavine iz Priloge II k Direktivi 91/689/EGS v količinah ali koncentracijah, ki niso skladne z doseganjem ciljev iz člena 4 Direktive 75/442/EGS; in

- (iii) čista kurilna vrednost dosega vsaj 30 MJ na kilogram,

(b) katere koli gorljive tekoče odpadke, ki v zgorevalnem plinu, nastalem pri njihovem gorenju, ne morejo povzročiti drugih emisij kot tistih zaradi plinskega olja, kot je opredeljeno v členu 1(1) Direktive 93/12/EGS ⁽³⁾, ali višjih koncentracij emisij, kot jih povzroča gorenje tako opredeljenega plinskega olja;

3. „mešani komunalni odpadki“ odpadke iz gospodinjstev ter odpadke iz trgovine, industrije in ustanov, ki so zaradi svoje narave in sestave podobni odpadkom iz gospodinjstev, razen frakcij, navedenih v Prilogi k Odločbi 94/3/ES ⁽⁴⁾ pod poglavjem 20 01, ki se ločeno zbirajo pri viru, in ostalih odpadkov, navedenih v omenjeni prilogi pod poglavjem 20 02;

4. „sežigalnica“ katero koli nepremično ali premično tehnično enoto in opremo, namenjeno toplotni obdelavi odpadkov z izkoriščanjem pridobljene zgorevalne toplote ali brez njega. To vključuje sežig z oksidacijo odpadkov in druge postopke toplotne obdelave, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, naknadno sežigejo.

Ta opredelitev vključuje kraj in celotno napravo za sežiganje, vključno z vsemi linijami za sežiganje, sprejemom odpadkov, skladiščem, napravami za predobdelavo na kraju samem, sistemi za oskrbo z odpadki-gorivom in zrakom, kotlom, napravami za čiščenje odpadnih plinov, napravami za obdelavo ali skladiščenje ostankov in odpadne vode na kraju samem, odvodnikom, napravami in sistemi za nadziranje postopkov sežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sežiganja;

5. „naprava za sosežig“ katero koli nepremično ali premično napravo, katere glavni namen je proizvodnja energije ali izdelkov in:

- ki uporablja odpadke kot običajno ali dodatno gorivo; ali
- v kateri se odpadki termično obdelajo z namenom odstranitve.

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 94/31/ES. (UL L 168, 2.7.1994, str. 28).

⁽²⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 93/12/EGS z dne 23. marca 1993 o vsebnosti žvepla v nekaterih tekočih gorivih (UL L 74, 27.3.1993, str. 81). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/32/ES (UL L 121, 11.5.1999, str. 13).

⁽⁴⁾ Odločba Komisije 94/3/ES z dne 20. decembra 1993 o določitvi seznama odpadkov v skladu s členom 1a Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih (UL L 5, 7.1.1994, str. 15).

Če sosežiganje poteka tako, da glavni namen naprave ni proizvodnja energije ali izdelkov, ampak toplotna obdelava odpadkov, se naprava šteje za sežigalnico v smislu točke 4.

Ta opredelitev vključuje kraj in celotno napravo, vključno z vsemi linijami za sosežig, sprejemom odpadkov, skladiščem, napravami za predobdelavo na kraju samem, sistemi za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotlom, napravami za čiščenje odpadnih plinov, napravami za obdelavo ali skladiščenje ostankov in odpadne vode na kraju samem, odvodnikom, napravami in sistemi za nadziranje postopkov sežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sežiganja;

6. „obstoječa sežigalnica ali naprava za sosežig“ sežigalnico ali napravo za sosežig.:

(a) ki obratuje in ima dovoljenje v skladu z obstoječo zakonodajo Skupnosti pred 28. decembrom 2002, ali

(b) ki je odobrena ali registrirana za sežiganje ali sosežiganje in ima dovoljenje, izdano pred 28. decembrom 2002 v skladu z obstoječo zakonodajo Skupnosti, pod pogojem, da naprava začne obratovati najkasneje 28. decembra 2003, ali

(c) za katero je bila po mnenju pristojnega organa pred 28. decembrom 2002 vložena popolna vloga za dovoljenje, pod pogojem, da naprava začne obratovati najkasneje 28. decembra 2004;

7. „nazivna zmogljivost“ vsoto sežigalnih zmogljivosti peči v sestavi sežigalnice kot jo je določil projektant in potrdil upravljavec, zlasti ob upoštevanju kurilne vrednosti odpadkov, izražene kot količina v eni uri sežganih odpadkov;

8. „emisija“ neposreden ali posreden izpust snovi, vibracij, toplote ali hrupa iz posamičnega ali razpršenih virov v napravi v zrak, vodo ali tla;

9. „mejne vrednosti emisij“ maso, izraženo z določenimi posebnimi parametri, koncentracijo in/ali raven emisije, ki se v enem ali več časovnih obdobjih ne sme preseči.

10. „dioksini in furani“ vse poliklorirane dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane, naštete v Prilogi I;

11. „upravljavec“ katero koli fizično ali pravno osebo, ki upravlja ali nadzoruje napravo ali na katero je bilo preneseno pooblastilo za odločanje o tehničnem delovanju naprave, če to določa nacionalna zakonodaja;

12. „dovoljenje“ pisno odločitev (ali več takih odločitev) pristojnega organa, s katero je ta odobril obratovanje naprave pod določenimi pogoji, ki zagotavljajo skladnost naprave z vsemi

zahtevami te direktive. Dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več naprav ali delov naprave na istem kraju, ki jih upravlja isti upravljavec;

13. „ostanek“ katerikoli tekoči ali trdni material (vključno s pepelom in žlindro, letečim pepelom in kotlovnim prahom, trdnimi reakcijskimi produkti čiščenja plinov, blatom iz čiščenja odpadne vode, izrabljenimi katalizatorji in izrabljenim aktivnim ogljem), opredeljen kot odpadke v členu 1(a) Direktive 75/442/EGS, ki nastane pri sežiganju ali sosežiganju, čiščenju odpadnih plinov ali odpadne vode ali drugih postopkih v sežigalnici ali napravi za sosežig.

Člen 4

Vloga in dovoljenje

1. Brez poseganja v člen 11 Direktive 75/442/EGS ali člen 3 Direktive 91/689/EGS nobena sežigalnica ali naprava za sosežig ne sme obratovati brez dovoljenja za izvajanje teh dejavnosti.

2. Brez poseganja v Direktivo 96/61/ES vloga za dovoljenje za sežigalnico ali napravo za sosežig pristojnemu organu vključuje opis predvidenih ukrepov, ki zagotavljajo, da:

(a) je naprava načrtovana in opremljena ter bo obratovala tako, da so ob upoštevanju vrst odpadkov, ki se bodo sežigali, izpolnjene zahteve te direktive;

(b) se pri sežigu ali sosežigu pridobljena toplota, izrabi, kolikor je to izvedljivo, na primer s sproizvodnjo toplote in energije, proizvodnjo procesne pare ali daljinskim ogrevanjem;

(c) sta količina in škodljivost ostankov čim bolj zmanjšani in se ostanki reciklirajo, če je to primerno;

(d) se ostanki, katerih ni mogoče preprečiti ali zmanjšati ali jih reciklirati, odstranijo skladno z nacionalno zakonodajo in zakonodajo Skupnosti.

3. Dovoljenje se izda le, če je iz vloge razvidno, da so predlagane metode merjenja emisij v skladu s Prilogo III in glede voda z odstavki 1 in 2 Priloge III.

4. V dovoljenju za sežigalnico ali napravo za sosežig, ki ga izda pristojni organ, je treba poleg vseh ustreznih zahtev, določenih v direktivah 91/271/EGS, 96/61/ES, 96/62/ES, 76/464/EGS in 1999/31/ES:

(a) izrecno našteti vrste odpadkov, ki se lahko obdelujejo. Za naštevanje se uporablja vsaj vrste odpadkov, določene v Evropskem katalogu odpadkov (EWC), če je to mogoče., in vključi podatke o količini odpadkov, kadar je to primerno;

(b) vključiti skupno zmogljivost sežigalnice ali naprave za sosežig;

(c) natančno določiti postopke vzorčenja in merjenja, ki se uporabljajo za izpolnitev obveznosti glede meritev v rednih časovnih presledkih vsakega onesnaževala zraka in vode.

5. V dovoljenju, ki ga pristojni organ izda za sežigalnico ali napravo za sosežig, ki sežiga nevarne odpadke, je treba poleg zahtev iz odstavka 4:

(a) naštetih količine različnih vrst nevarnih odpadkov, ki se lahko obdelujejo;

(b) natančno določiti najmanjši in največji masni pretok teh nevarnih odpadkov, njihovo najmanjšo in največjo kurilno vrednost ter največjo vsebnost onesnaževal v njih, na primer PCB, PCT, klor, fluora, žvepla, težkih kovin.

6. Države članice lahko brez poseganja v določbe Pogodbe določijo vrste odpadkov, ki se navedejo v dovoljenju in ki se lahko sosežigajo v določenih vrstah naprav za sosežig.

7. Pristojni organ brez poseganja v Direktivo 96/61/ES v rednih časovnih presledkih ponovno preuči in posodobi pogoje v dovoljenju, kadar je potrebno.

8. Kadar upravljavec sežigalnice ali naprave za sosežig nenevarnih odpadkov načrtuje spremembo v obratovanju, ki bi vključevala sežiganje ali sosežiganje nevarnih odpadkov, se to šteje za znatno spremembo v smislu člena 2(10)(b) Direktive 96/61/ES in uporablja člen 12(2) te direktive.

9. Če sežigalnica ali naprava za sosežig ne izpolnjuje pogojev iz dovoljenja, zlasti glede mejnih vrednosti emisij v zrak in vodo, pristojni organ ukrepa, da tako zagotovi skladnost.

Člen 5

Dostava in sprejem odpadkov

1. Upravljavec sežigalnice ali naprave za sosežig sprejme vse potrebne previdnostne ukrepe v zvezi z dostavo in sprejemom odpadkov, da prepreči ali omeji, kolikor je to izvedljivo, negativne učinke na okolje, zlasti onesnaževanje zraka, tal, površinske vode in podzemne vode, kakor tudi vonjave in hrup, ter neposredna tveganja za zdravje ljudi. Ti ukrepi izpolnjujejo vsaj zahteve iz odstavkov 3 in 4.

2. Upravljavec določi maso vsake vrste odpadkov, če je mogoče skladno z EWC, preden sprejme odpadke v sežigalnico ali napravo za sosežig.

3. Preden upravljavec sprejme nevarne odpadke v sežigalnico ali napravo za sosežig, mora imeti na voljo podatke o odpadkih, da lahko med drugim preveri skladnost z zahtevami v dovoljenju, določenimi v členu 4(5). Ti podatki zajemajo naslednje:

(a) vse upravne podatke o proizvodnem procesu iz dokumentacije iz odstavka 4(a);

(b) fizikalno in, če je izvedljivo, kemično sestavo odpadkov ter vse druge podatke, potrebne za oceno primernosti za name-ravani sežig;

(c) nevarne lastnosti odpadkov, snovi, s katerimi se ne smejo mešati, ter previdnostne ukrepe za rokovanje z njimi.

4. Pred sprejemom nevarnih odpadkov v sežigalnico ali napravo za sosežig upravljavec izvede vsaj naslednje postopke za sprejem:

(a) preveritev dokumentov, predpisanih v Direktivi 91/689/EGS in, kadar je to primerno, dokumentov, predpisanih v Uredbi Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzoru-nju in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v njo in iz nje ⁽¹⁾ in predpisih o prevozu nevarnega blaga;

(b) odvzem reprezentativnih vzorcev, razen kadar to ni primerno, kot na primer za infektivne bolnišnične odpadke, če je le mogoče pred raztovarjanjem, da se s kontrolami preveri skladnost s podatki iz odstavka 3, in omogoči pristojnim organom, da ugotovijo naravo obdelanih odpadkov. Ti vzorci se hranijo vsaj še en mesec po sežigu.

5. Pristojni organi lahko odobrijo izjeme glede odstavkov 2, 3 in 4 za industrijske obrate in podjetja, ki sežigajo ali sosežigajo samo svoje odpadke na kraju nastanka odpadkov, pod pogojem da so izpolnjene zahteve te direktive.

Člen 6

Pogoji obratovanja

1. Sežigalnice obratujejo tako, da se doseže stopnja sežiga, pri kateri je delež skupnega organskega ogljika (TOC) v žilindri in pepelu manj kot 3 % ali je žarilna izguba manj kot 5 % suhe teže materiala. Če je potrebno, se uporabijo ustrezne metode predobdelave odpadkov.

⁽¹⁾ UL L 30, 6.2.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2408/98 (UL L 298, 7.11.1998, str. 19).

Sežigalnice se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da se po zadnjem dovodu zraka za sežig plin, ki nastane pri postopku, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih za dve sekundi segreje na temperaturo 850 °C, merjeno blizu notranje stene ali na drugi reprezentativni točki sežigalne komore, kot to odobri pristojni organ. Če se sežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1 % halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor, je treba temperaturo za vsaj dve sekundi dvigniti na 1 100 °C.

Vsaka linija sežigalnice mora biti opremljena z vsaj enim pomožnim gorilnikom. Ta gorilnik se mora samodejno vklopiti, kadar po zadnjem dovodu zraka za sežig temperatura zgorevalnih plinov pade pod 850 °C oziroma 1 100 °C. Gorilnik se uporabi tudi ob zagonu in ustavitvi naprave, da se zagotovi, da se temperatura 850 °C oziroma 1 100 °C vzdržuje ves čas teh postopkov in dokler so nesežgani odpadki v sežigalni komori.

Med zagonom in ustavitvijo ali ko temperatura zgorevalnega plina pade pod 850 °C ali 1 100 °C, se pomožni gorilnik ne sme polniti z gorivi, ki lahko povzročijo višje emisije od tistih, nastalih pri sežigu plinskega olja, kot je opredeljeno v členu 1(1) Direktive Sveta 75/716/EGS, utekočinjenega plina ali zemeljskega plina.

2. Naprave za sosežig se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da se plin, ki nastane pri sosežiganju odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih za dve sekundi segreje na 850 °C. Če se sosežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1 % halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor, je treba temperaturo dvigniti na 1 100 °C.

3. Sežigalnice in naprave za sosežig imajo in uporabljajo samodejni sistem za preprečevanje doziranja odpadkov:

- (a) ob zagonu, dokler se ne doseže temperatura 850 °C ali 1 100 °C ali temperatura, določena v skladu z odstavkom 4;
- (b) kadar se temperatura 850 °C ali 1 100 °C ali temperatura, določena v skladu z odstavkom 4, ne vzdržuje;
- (c) kadar neprekinjene meritve, predpisane v tej direktivi, kažejo, da je zaradi motenj ali okvar čistilnih naprav presežena katera koli mejna vrednost emisij.

4. Pristojni organ lahko za nekatere vrste odpadkov ali za nekatere toplotne postopke odobri pogoje, ki se razlikujejo od pogojev iz odstavka 1 in glede temperature iz odstavka 3 in so določeni v dovoljenju, pod pogojem, da so izpolnjene zahteve te

direktive. Države članice lahko določijo pravila, ki urejajo te odobritve. Taka sprememba pogojev obratovanja ne sme povzročiti več ostankov ali ostankov z večjo vsebnostjo organskih onesnaževal, kot bi jih lahko pričakovali pri pogojih iz odstavka 1.

Pristojni organ lahko za nekatere vrste odpadkov ali za nekatere toplotne postopke odobri pogoje, ki se razlikujejo od pogojev iz odstavka 2 in glede temperature, iz odstavka 3 in so določeni v dovoljenju, če so izpolnjene zahteve te direktive. Države članice lahko določijo pravila, ki urejajo te odobritve. Za tako odobritev je treba izpolniti vsaj določbe za mejne vrednosti emisij iz Priloge V za skupni organski ogljik in CO.

Kadar obrati celulozne in papirne industrije sosežigajo svoje odpadke na kraju proizvodnje v obstoječih kotlih s kuriščem na lubje, je treba za tako odobritev izpolniti vsaj določbe za mejne vrednosti emisij iz Priloge V za skupni organski ogljik.

Države članice vse pogoje obratovanja, določene po tem odstavku, in rezultate opravljenih preverjanj sporočijo Komisiji kot del podatkov, zagotovljenih skladno z zahtevami za poročanje.

5. Sežigalnice in naprave za sosežig se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da se preprečijo emisije v zrak, ki povzročajo znatno povečanje onesnaženja prizemne plasti zraka; zlasti odpadni plini se morajo izpuščati nadzorovano in skladno z ustreznimi standardi Skupnosti za kakovost zraka skozi odvodnik z višino, ki se izračuna tako, da se varujeta zdravje ljudi in okolje.

6. Vsa toplota, pridobljena pri sežiganju ali sosežiganju, se uporabi, kolikor je le izvedljivo.

7. Infektivni bolnišnični odpadki naj bi se naložili neposredno v peč, ne da bi se prej mešali z drugimi vrstami odpadkov in brez neposrednega rokovanja z njimi.

8. Sežigalnico ali napravo za sosežig vodi fizična oseba, ki je za to sposobljena.

Člen 7

Mejne vrednosti emisij v zrak

1. Sežigalnice se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da v odpadnem plinu niso presežene mejne vrednosti emisij iz Priloge V.

2. Naprave za sosežig se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da v odpadnem plinu niso presežene mejne vrednosti emisij, določene skladno s Prilogo II ali v njej.

Če v napravi za sosežig več kot 40 % toplote nastane iz nevarnih odpadkov, se uporabljajo mejne vrednosti emisij iz Priloge V.

3. Rezultati meritev, opravljenih za preverjanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij, se standardizirajo glede na pogoje iz člena 11.

4. Pri sosežiganju neobdelanih mešanih komunalnih odpadkov se bodo mejne vrednosti določale skladno s Prilogo V in se Priloga II ne bo uporabljala.

5. Države članice lahko brez poseganja v določbe Pogodbe določijo mejne vrednosti emisij za policiklične aromatske ogljikovodike ali druga onesnaževala.

Člen 8

Odvajanje vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov

1. Za odvajanje odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, iz sežigalnice ali naprave za sosežig je potrebno dovoljenje, ki ga izdajo pristojni organi.

2. Odvajanje odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, v vodno okolje se omeji, kolikor je to izvedljivo, vsaj skladno z mejnimi vrednostmi emisij iz Priloge IV.

3. Če je to posebej določeno v dovoljenju, se lahko odpadna voda, nastala pri čiščenju odpadnih plinov, odvaja v vodno okolje po ločenem čiščenju take vode, pod pogojem da:

- (a) so izpolnjene zahteve ustreznih predpisov Skupnosti ter nacionalnih in lokalnih predpisov glede mejnih vrednosti emisij; in
- (b) masne koncentracije v Prilogi IV navedenih snovi, ki onesnažujejo okolje, ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz Priloge.

4. Mejne vrednosti emisij se uporabljajo na točki, kjer se odpadna voda, ki so nastale pri čiščenju odpadnih plinov in vsebujejo v Prilogi IV navedene snovi, ki onesnažujejo okolje, odvajajo iz sežigalnice ali naprave za sosežig.

Kadar se odpadna voda, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo na kraju samem skupaj z odpadno vodo iz drugih virov na kraju samem, upravljavec opravi meritve iz člena 11:

- (a) po iztoku odpadne vode iz procesa čiščenja odpadnega plina in pred njenim vstopom v skupno čistilno napravo;

- (b) na vsakem drugem iztoku odpadne vode pred vstopom v skupno čistilno napravo;

- (c) na končnem iztoku odpadne vode iz sežigalnice ali naprave za sosežig po njenem čiščenju.

Upravljavec izračuna ustrezne masne bilance, da določi vrednosti emisij na končnem iztoku, ki se lahko pripišejo odpadni vodi, nastali pri čiščenju odpadnih plinov, zato da preveri skladnost z mejnimi vrednostmi emisij iz Priloge IV za iztok odpadne vode iz procesa čiščenja odpadnega plina.

Odpadne vode se nikakor ne smejo redčiti, zato da bi ustrezale mejnim vrednostim emisij iz Priloge IV.

5. Kadar se odpadna voda, ki so nastale pri čiščenju odpadnih plinov in vsebujejo v Prilogi IV navedene snovi, ki onesnažujejo okolje, čistijo zunaj sežigalnice ali naprave za sosežig v čistilni napravi, namenjeni le čiščenju te vrste odpadne vode, je treba uporabljati mejne vrednosti emisij iz Priloge IV na točki, kjer se odpadna voda odvajajo iz čistilne naprave. Če ta zunanja čistilna naprava ni namenjena le čiščenju odpadne vode iz sežiganja, upravljavec izračuna ustrezne masne bilance, kot je predvideno v odstavkih 4(a), (b) in (c), da določi vrednosti emisij na končnem iztoku, ki se lahko pripišejo odpadni vodi, nastali pri čiščenju odpadnih plinov, zato da preveri skladnost z mejnimi vrednostmi emisij iz Priloge IV za iztok odpadne vode iz procesa čiščenja odpadnih plinov.

Odpadne vode se nikakor ne smejo redčiti, zato da bi ustrezale mejnim vrednostim emisij iz Priloge IV.

6. V dovoljenju se določi naslednje:

- (a) mejne vrednosti emisij za v Prilogi IV navedene snovi, ki onesnažujejo okolje, skladno z odstavkom 2 in zato da se izpolnijo zahteve iz odstavka 3(a);
- (b) kontrolni parametri za odpadno vodo, vsaj pH, temperatura in pretok.

7. Zemljišče za sežigalnice ali naprave za sosežig, skupaj s pripadajočo površino za skladiščenje odpadkov, se projektira tako, da se preprečita nedovoljeno in nenamerno izpuščanje katere koli snovi, ki onesnažuje okolje, v tla, površinsko vodo in podzemno vodo skladno z določbami iz ustrezne zakonodaje Skupnosti. Poleg tega se predvidi skladiščni prostor za onesnaženo padavinsko vodo, ki odteka z zemljišča sežigalnice ali naprave za sosežig, ali onesnažene vode zaradi razlitja ali gašenja požarov.

Skladiščni prostor mora biti primeren, da omogoča preskušanje in čiščenje take vode pred odvajanjem, kadar je to potrebno.

8. Države članice lahko brez poseganja v določbe Pogodbe določijo mejne vrednosti emisij za policiklične aromatske ogljikovodike ali druga onesnaževala.

Člen 9

Ostanki

Količina in škodljivost ostankov, nastalih pri obratovanju sežigalnice ali naprave za sosežig, morata biti čim manjši. Če je to primerno, se ostanki reciklirajo neposredno v napravi ali zunaj nje skladno z ustrežno zakonodajo Skupnosti.

Prevoz in vmesno skladiščenje suhih ostankov v obliki prahu, kot so kotlovni prah in suhi ostanki iz čiščenja zgorevalnih plinov, se opravita tako, da se prepreči njihovo širjenje v okolje, npr. v zaprtih posodah.

Pred določanjem poti za odstranitev ali reciklažo ostankov iz sežigalnic in naprav za sosežig se opravijo ustrezni preskusi, da se ugotovijo fizikalne in kemijske lastnosti ter onesnaževalni potencial različnih ostankov sežiganja. Analizirata se celotna topna frakcija in topna frakcija težkih kovin.

Člen 10

Nadzor in spremljanje stanja

1. Za spremljanje parametrov, pogojev in masnih koncentracij, pomembnih za sežiganje ali sosežiganje, se namesti merilna oprema in uporabijo ustrezne metode.

2. Zahteve za meritve se določijo v dovoljenju ali pogojih, priloženih dovoljenju, ki ga izda pristojni organ.

3. Ustrezno namestitev in delovanje opreme za avtomatizirano spremljanje stanja emisij v zrak in vodo je treba nadzorovati in vsako leto opraviti nadzorni preskus. Umerjati je treba z vzporednimi meritvami po referenčnih metodah vsaj vsaka tri leta.

4. Pristojni organ določi, kje so vzorčevalna ali merilna mesta.

5. Redne meritve emisij v zrak in vodo se opravijo v skladu s točkama 1 in 2 Priloge III.

Člen 11

Zahteve za meritve

1. Države članice z določanjem pogojev v dovoljenju ali s splošnimi zavezujočimi pravili zagotovijo skladnost z odstavki 2 do 12 in 17 v zvezi z zrakom ter odstavki 9 in 14 do 17 v zvezi z vodo.

2. V sežigalnici in napravi za sosežig se skladno s Prilogo III opravljajo naslednje meritve onesnaževal zraka:

(a) neprekinjene meritve naslednjih snovi: NO_x , pod pogojem da so mejne vrednosti emisij določene, CO, celotni prah, TOC, HCl, HF, SO_2 ;

(b) neprekinjene meritve naslednjih procesnih parametrov: temperatura blizu notranje stene ali na drugi reprezentativni točki sežigalne komore, kot to odobri pristojni organ, koncentracija kisika, tlak, temperatura odpadnega plina in vsebnost vodnih hlapov v odpadnem plinu;

(c) vsaj dve meritvi težkih kovin, dioksinov in furanov na leto; vendar pa se v prvih 12 mesecih obratovanja opravi vsaj ena meritev vsake tri mesece. Države članice lahko določijo merilna obdobja za policiklične aromatske ogljikovodike ali druga onesnaževala, če so zanje določile mejne vrednosti emisij.

3. Zadrževalni čas ter najnižjo temperaturo odpadnih plinov in vsebnost kisika v odpadnih plinih je treba ustrezno preveriti vsaj enkrat ob začetku obratovanja sežigalnice ali naprave za sosežig in v najbolj neugodnih pogojih obratovanja, ki se lahko pričakujejo.

4. Neprekinjene meritve HF se lahko opustijo, če je v obdelavo vključena faza odstranjevanja HCl, ki zagotavlja, da se mejna vrednost emisije HCl ne presega. V tem primeru je treba emisije HF meriti redno, kot je določeno v odstavku 2(c).

5. Neprekinjene meritve vsebnosti vodnih hlapov niso potrebne, če vzorec odpadnega plina pred analizo emisij posušen.

6. Namesto neprekinjenih meritev HCl, HF in SO_2 lahko pristojni organ v dovoljenju odobri meritve v rednih časovnih presledkih v sežigalnici ali napravi za sosežig, kot so določene v odstavku 2(c), če upravljavec lahko dokaže, da emisije teh onesnaževal nikakor ne morejo biti večje od predpisanih mejnih vrednosti emisij.

7. Pristojni organ lahko v dovoljenju odobri, da se pogostnost meritev v rednih časovnih presledkih težkih kovin zmanjša z dvakrat na leto na enkrat na vsaki dve leti in pogostnost meritev v rednih časovnih presledkih dioksinov in furanov z dvakratletno na enkratletno, pod pogojem da so emisije pri sosežiganju ali sežiganju manjše od 50 % mejnih vrednosti emisij, določenih v skladu s Prilogo II ali Prilogo V, in da so na voljo merila za izpolnitev zahtev, pripravljena v skladu s postopkom iz člena 17. Ta merila temeljijo vsaj na določbah drugega pododstavka, točk (a) in (d).

Do 1. januarja 2005 se zmanjšanje pogostnosti lahko odobri, tudi če ni na voljo takih meril, pod pogojem, da:

- (a) odpadke, ki se bodo sežigali ali sosežigali, sestavljajo le nekateri izločeni gorljivi deli nenevarnih odpadkov, ki niso primerni za recikliranje in kažejo določene lastnosti ter so nadalje opredeljeni na podlagi ocene iz pododstavka (d);
- (b) so za te odpadke na voljo nacionalna merila kakovosti, ki so bila sporočena Komisiji;
- (c) sta sosežiganje in sežiganje teh odpadkov usklajena z ustreznimi načrti ravnanja z odpadki iz člena 7 Direktive 75/442/EGS;
- (d) upravljavec lahko dokaže pristojnemu organu, da so emisije v vseh razmerah znatno pod mejnimi vrednostmi emisij iz Priloge II ali Priloge V za težke kovine, dioksine in furane; ta ocena temelji na podatkih o kakovosti zadevnih odpadkov in meritvah emisij navedenih onesnaževal;
- (e) so merila kakovosti in novo obdobje za meritve v rednih časovnih presledkih določeni v dovoljenju; in
- (f) se Komisiji vsako leto sporočijo vse odločitve o pogostnosti meritev iz tega odstavka, dopolnjene s podatki o količini in kakovosti zadevnih odpadkov.

8. Rezultati meritev, opravljenih za preverjanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij, se standardizirajo pri naslednjih pogojih in za kisik po enačbi iz Priloge VI:

- (a) pri odpadnem plinu iz sežigalnic: temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kisika, suh plin;
- (b) pri odpadnem plinu iz sežiganja odpadnega olja, kot je opredeljeno v Direktivi 75/439/EGS: temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 3 % kisika, suh plin;
- (c) kadar se odpadki sežigajo ali sosežigajo v s kisikom obogateni atmosferi, se rezultati meritev lahko standardizirajo pri vsebnosti kisika, ki jo določi pristojni organ glede na posebne razmere v posameznem primeru;
- (d) pri sosežiganju se rezultati meritev standardizirajo pri skupni vsebnosti kisika, kot je izračunana v Prilogi II.

Kadar se v sežigalnici ali napravi za sosežig, ki sežiga nevarne odpadke, emisije onesnaževal zmanjšajo s čiščenjem odpadnih plinov, se standardizacija glede na vsebnost kisika, predvideno v prvem pododstavku, opravi le, če vsebnost kisika, izmerjena v istem obdobju kot za zadevno onesnaževalo, presega ustrezno standardno vsebnost kisika.

9. Vsi rezultati meritev se zapišejo, obdelajo in predstavijo na primeren način, da se pristojnim organom omogoči preverjanje skladnosti z dovoljenimi pogoji obratovanja in mejnimi vrednostmi emisij, določenimi v tej direktivi, skladno s postopki, ki jih določijo ti organi.

10. Šteje se, da so zahteve glede mejnih vrednosti emisij za zrak izpolnjene, če:

- (a) — nobena od dnevnih povprečnih vrednosti ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz Priloge V(a) ali Priloge II;
 - 97 % dnevnih povprečnih vrednosti v letu ne presega mejne vrednosti emisij iz Priloge V(e), prva alineja;
- (b) nobena od polurnih povprečnih vrednosti ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca A v Prilogi V(b) ali, kadar je to ustrezno, 97 % polurnih povprečnih vrednosti v letu ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca B Priloge V(b);,
- (c) nobena od povprečnih vrednosti v vzorčevalnem obdobju, določenem za težke kovine ter dioksine in furane, ne presega mejnih vrednosti emisij iz Priloge V(c) in (d) ali Priloge II;
- (d) so izpolnjene določbe druge alineje Priloge V(e) ali Priloge II.

11. Polurne in 10-minutne povprečne vrednosti se določijo v času dejanskega obratovanja (razen v obdobju zagona in ustavitve, če se odpadki ne sežigajo) na podlagi izmerjenih vrednosti, potem ko se odštejejo vrednosti intervala zaupanja iz točke 3 Priloge III. Dnevne povprečne vrednosti se določijo na podlagi teh validiranih povprečnih vrednosti.

Za določitev veljavnih dnevnih povprečnih vrednosti se zaradi motenj v delovanju ali vzdrževanja sistema neprekinjenih meritev v nobenem dnevu ne zavrže več kot pet polurnih vrednosti. V letu se zaradi motenj v delovanju ali vzdrževanja sistema neprekinjenih meritev ne zavrže več kot deset dnevnih povprečnih vrednosti.

12. Povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju in povprečne vrednosti pri meritvah v rednih časovnih presledkih HF, HCl in SO₂ se določijo v skladu z zahtevami člena 10(2) in (4) in Priloge III.

13. Takoj, ko so v Skupnosti na voljo ustrezne merilne metode, Komisija v skladu s postopkom iz člena 17 določi datum, od katerega se neprekinjene meritve mejnih vrednosti emisij v zrak za težke kovine, dioksine in furane, opravljajo v skladu s Prilogo III.

14. Naslednje meritve se opravljajo na mestu odvajanja odpadne vode:

- (a) neprekinjene meritve parametrov iz člena 8(6)(b);
- (b) dnevne meritve skupnih neraztopljenih trdnih snovi v naključnem vzorcu; države članice lahko namesto tega predvidijo meritve v pretoku sorazmernem reprezentativnem vzorcu v obdobju 24 ur;
- (c) vsaj mesečne meritve onesnaževal iz člena 8(3) glede na točke 2 do 10 iz Priloge IV v pretoku sorazmernem reprezentativnem vzorcu izpusta v obdobju 24 ur;

(d) meritve dioksinov in furanov vsaj vsakih šest mesecev; vendar pa se v prvih 12 mesecih obratovanja opravi vsaj ena meritev vsake tri mesece. Države članice lahko določijo merilna obdobja za policiklične aromatske ogljikovodike ali druga onesnaževala, če so zanje določile mejne vrednosti emisij.

15. Spremljanje stanja mase onesnaževal v očiščeni odpadni vodi se izvaja skladno z zakonodajo Skupnosti in se določi v dovoljenju skupaj s pogostnostjo meritev.

16. Šteje se, da so zahteve glede mejnih vrednosti emisij za vodo izpolnjene, če:

(a) za skupne neraztopljene trdne snovi (snov, ki onesnažuje okolje, številka 1) 95 % in 100 % izmerjenih vrednosti ne presegajo mejnih vrednosti emisij, kot so določene v Prilogi IV;

(b) za težke kovine (snovi, ki onesnažujejo okolje, številka 2 do 10) največ ena meritev na leto presega mejne vrednosti emisij iz Priloge IV; ali, če država članica predvidi več kot 20 vzorcev na leto, največ 5 % teh vzorcev presega mejne vrednosti emisij iz Priloge IV;

(c) za dioksine in furane (snov, ki onesnažuje okolje, številka 11) meritve, ki se opravijo dvakrat letno, ne presegajo mejne vrednosti emisij iz Priloge IV.

17. Če opravljene meritve kažejo, da so bile mejne vrednosti emisij za zrak ali vodo iz te direktive presežene, je treba o tem nemudoma obvestiti pristojne organe.

Člen 12

Dostop do informacij in sodelovanje javnosti

1. Brez poseganja v Direktivo Sveta 90/313/EGS⁽¹⁾ in Direktivo 96/61/ES se mora za vloge za nova dovoljenja za sežigalnice in naprave za sosežig primerno dolgo časovno obdobje omogočiti vpogled javnosti na enem ali več mestih, na primer na uradih lokalnih oblasti, tako da javnost lahko poda svoje mnenje, preden pristojni organ sprejme odločitev. Ta odločitev, ki vključuje vsaj kopijo dovoljenja, ter vse nadaljnje posodobitve morajo biti prav tako dostopne javnosti.

2. Pri sežigalnicah ali napravah za sosežig z nazivno zmogljivostjo dve toni ali več na uro in ne glede na člen 15(2) Direktive 96/61/ES je letno poročilo o delovanju in spremljanju naprave, ki ga upravljavec zagotovi pristojnemu organu, dostopno javnosti. V tem poročilu morajo biti vsaj opis poteka procesa ter emisije v

zrak in vodo v primerjavi z emisijskimi standardi v tej direktivi. Pristojni organ sestavi seznam sežigalnic ali naprav za sosežig z nazivno zmogljivostjo manj kot dve toni na uro in ga da na voljo javnosti.

Člen 13

Nenormalne razmere obratovanja

1. Pristojni organ v dovoljenju določi najdaljši dovoljeni čas kakršnih koli tehnično neizogibnih ustavitvev, motenj ali okvar čistilnih ali merilnih naprav, v katerem koncentracije nadzorovanih snovi v izpuštih v zrak in očiščeni odpadni vodi lahko presežejo predpisane mejne vrednosti emisij.

2. Pri veliki okvari upravljavec, takoj ko je mogoče, zmanjša ali ustavi obratovanje do takrat, ko se ponovno lahko začne normalno obratovanje.

3. Brez poseganja v člen 6(3)(c) sežigalnica ali naprava za sosežig ali linija za sežiganje v nobenih okoliščinah ne sme nadaljevati s sežiganjem odpadkov več kot štiri ure neprekinjeno, kadar so mejne vrednosti emisij presežene; poleg tega skupen čas obratovanja v teh pogojih v enem letu ne sme biti daljši od 60 ur. Obdobje 60 ur velja za tiste linije celotne naprave, ki so povezane z eno samo napravo za čiščenje zgorevalnih plinov.

4. Vsebnost celotnega prahu v emisijah v zrak iz sežigalnic ne sme v nobenih okoliščinah preseči 150 mg/m³, izraženo kot polurno povprečje; tudi mejne vrednosti emisij v zrak za CO in TOC ne smejo biti presežene. Vsi ostali pogoji iz člena 6 morajo biti izpolnjeni.

Člen 14

Klavzula o pregledu

Brez poseganja v Direktivo 96/61/ES Komisija pred 31. decembrom 2008 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, ki temelji na izkušnjah pri uporabi te direktive, zlasti za nove naprave, na napredku, doseženem pri metodah nadzora nad emisijami, in na izkušnjah pri ravnanju z odpadki. Poročilo temelji tudi na razvoju tehnologije, izkušnjah pri upravljanju naprav in okoljskih zahtevah. V poročilo bo vključen poseben oddelek o uporabi Priloge II.1.1., zlasti pa mora biti navedeno, ali je ekonomsko in tehnično izvedljivo, da obstoječe cementne peči iz opombe v Prilogi II.1.1. upoštevajo mejno vrednost emisij NO_x za nove cementne peči, ki je določena v Prilogi. Poročilo so, če je to primerno, priloženi predlogi za spremembo ustreznih določb te direktive. Vendar pa Komisija, če je to primerno, predlaga spremembo Priloge II.3. pred predložitvijo navedenega poročila, če so glavni tokovi odpadkov usmerjeni v vrste naprav za sosežig, ki niso obravnavane v Prilogah II.1. in II.2.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 90/313/EGS z dne 7. junija 1990 o prostem dostopu do informacij o okolju (UL L 158, 23.6.1990, str. 56). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

Člen 15

Poročanje

Poročila o izvajanju te direktive se pripravijo skladno s postopkom iz člena 5 Direktive Sveta 91/692/EGS. Prvo poročilo zajema vsaj prvo polno triletno obdobje po 28. decembru 2002 in je skladno z obdobji iz člena 17 Direktive 94/67/ES in člena 16(3) Direktive 96/61/ES. V ta namen Komisija pravočasno pripravi ustrezen vprašalnik.

Člen 16

Prihodnje prilagoditve direktive

Komisija skladno s postopkom iz člena 17(2) spremeni člene 10, 11 in 13 ter prilogi I in III, da jih prilagodi tehničnemu napredku ali novim odkritjem v zvezi s koristmi, ki jih ima zmanjšanje emisij za zdravje.

Člen 17

Regulatorni odbor

1. Komisiji pomaga regulatorni odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 18

Razveljavitev

Z 28. decembrom 2005 so razveljavljeni:

- (a) člen 8(1) Direktive 75/439/EGS in Priloga k njej;
- (b) Direktiva 89/369/EGS;
- (c) Direktiva 89/429/EGS;
- (d) Direktiva 94/67/ES.

Člen 19

Sankcije

Države članice določijo sankcije, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. Tako predvidene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice najpozneje do 28. decembra 2002 sporočijo Komisiji te predpise in ji takoj sporočijo kakršne koli njihove poznejše spremembe.

Člen 20

Prehodne določbe

1. Brez poseganja v posebne prehodne določbe, predvidene v prilogah k tej direktivi, se od 28. decembra 2005 določbe te direktive uporabljajo za obstoječe naprave.

2. Od 28. decembra 2002 se za nove naprave, to je naprave, ki niso vključene v opredelitev „obstoječih sežigalnic ali naprav za sosežig“ iz člena 3(6) ali v odstavek 3 tega člena, uporablja ta direktiva namesto direktiv iz člena 18.

3. Nepremične ali premične naprave za proizvodnjo energije ali izdelkov, ki obratujejo in imajo dovoljenje skladno z obstoječo zakonodajo Skupnosti, kadar je to potrebno, in ki začnejo sosežigati odpadke najkasneje 28. decembra 2004, se štejejo za obstoječe naprave za sosežig.

Člen 21

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 28. decembra 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 23

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, dne 4. decembra 2000

Za Evropski parlament

Predsednica

N. FONTAINE

Za Svet

Predsednik

F. VÉDRINE

PRILOGA I

Ekvivalenčni faktorji za dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane

Za določanje skupne koncentracije (ET) dioksinov in furanov se masne koncentracije naslednjih dibenzo-p-dioksinov in dibenzofuranov, preden se seštejejo, pomnožijo z naslednjimi ekvivalenčnimi faktorji:

		Ekvivalenčni faktorji toksičnosti
2,3,7,8	— tetraklordibenzodioksin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— pentaklordibenzodioksin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— heptaklordibenzodioksin (HpCDD)	0,01
	— oktaklordibenzodioksin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— tetraklordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
	— oktaklordibenzofuran (OCDF)	0,001

PRILOGA II

DOLOČANJE MEJNIH VREDNOSTI EMISIJ V ZRAK ZA SOSEŽIGANJE ODPADKOV

Naslednja enačba (pravilo mešanja) se uporablja, kadar posebna mejna vrednost skupnih emisij „C“ ni določena v tabeli v tej prilogi.

Mejna vrednost za vsako pomembno onesnaževalo in ogljikov oksid v odpadnem plinu, nastalem pri sosežigu odpadkov, se izračuna, kot sledi:

$$\frac{V_{\text{odpadki}} \times C_{\text{odpadki}} + V_{\text{proces}} \times C_{\text{proces}}}{V_{\text{odpadki}} + C_{\text{proces1}}} = C$$

V_{odpadki} : volumen odpadnega plina, nastalega le zaradi sežiga odpadkov, ki se določi na podlagi odpadkov z najnižjo kurilno vrednostjo ter je opredeljen v dovoljenju in standardiziran pri pogojih iz te direktive.

Če je delež izpuščene toplote, nastale pri sežigu nevarnih odpadkov, manjši od 10 % skupne toplote, izpuščene iz naprave, je treba V_{odpadki} izračunati na podlagi (predvidene) količine odpadkov, ki bi ob sežigu ustrezali 10 % izpuščene toplote pri konstanti skupni izpuščeni toploti.

C_{odpadki} : mejne vrednosti emisij, določene za sežigalnice v Prilogi V za pomembna onesnaževala in ogljikov oksid.

V_{proces} : volumen odpadnega plina, nastalega med procesom v napravi, skupaj z zgorevanjem dovoljenih goriv, ki se običajno uporabljajo v napravi (razen odpadkov), določen na podlagi vsebnosti kisika, pri kateri je treba standardizirati emisije, kot je določeno v zakonodaji Skupnosti ali nacionalni zakonodaji. Če za to vrsto naprave ni predpisov, je treba uporabiti dejansko vsebnost kisika v odpadnem plinu, ki ni bil razredčen z dodatkom zraka, nepotrebne za proces. Standardizacija pri drugih razmerah je navedena v tej direktivi.

C_{proces} : mejne vrednosti emisij, kot so določene v tabelah te priloge za nekatere industrijske sektorje ali, če take tabele ali vrednosti niso na voljo, mejne vrednosti emisij pomembnih onesnaževal in oksida v zgorevalnem plinu naprav, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo in drugimi predpisi za take naprave, ko uporabljajo običajno dovoljena goriva (razen odpadkov). Če taki ukrepi niso na voljo, se uporabljajo mejne vrednosti emisij, določene v dovoljenju. Če v dovoljenju teh vrednosti ni, se uporabijo dejanske masne koncentracije.

C: mejne vrednosti skupnih emisij in vsebnost kisika, kot so določene v tabelah te priloge za nekatere industrijske sektorje in nekatera onesnaževala, ali, če takih tabel ali vrednosti ni, mejne vrednosti skupnih emisij za CO in pomembna onesnaževala, ki nadomestijo mejne vrednosti emisij, kot so določene v posameznih prilogah k tej direktivi. Skupna vsebnost kisika, ki naj nadomesti vsebnost kisika za standardizacijo, se izračuna na podlagi prej omenjene vsebnosti ob upoštevanju delnih volumnov.

Države članice lahko določijo pravila za izjeme, predvidene v tej prilogi.

II.1 Posebne določbe za cementne peči, v katerih se sosežigajo odpadki

Dnevne povprečne vrednosti (za neprekinjene meritve). Vzorčevalna obdobja in druge zahteve za meritve, kot so določene v členu 7. Vse vrednosti v mg/m^3 (dioksini in furani ng/m^3). Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

Rezultati meritev, opravljenih za preverjanje in potrditev skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij, se standardizirajo pri naslednjih razmerah: temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 10 % kisika, suh plin.

II.1.1 C — mejne vrednosti skupnih emisij

Onesnaževalo	C
Celotni prah	30
HCl	10
HF	1
NO _x za obstoječe naprave	800
NO _x za nove naprave	500 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Cementne peči, ki obratujejo in imajo dovoljenje skladno z obstoječo zakonodajo Skupnosti ter začnejo sosežigati odpadke po datumu iz člena 20(3), se pri uveljavljanju mejnih vrednosti emisij NO_x ne štejejo za nove naprave.

Onesnaževalo	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksini in furani	0,1

Do 1. januarja 2008 lahko pristojni organi dovolijo izjeme za NO_x za cementne peči, ki uporabljajo mokri postopek, ali cementne peči, ki sežgejo manj kot tri tone odpadkov na uro, pod pogojem, da je v dovoljenju predvidena mejna vrednost skupne emisije NO_x največ 1 200 mg/m³.

Do 1. januarja 2008 lahko pristojni organi dovolijo izjeme za prah za cementne peči, ki sežgejo manj kot tri tone odpadkov na uro, pod pogojem, da je v dovoljenju predvidena mejna vrednost skupne emisije največ 50 mg/m³.

II.1.2 C — mejne vrednosti skupnih emisij za SO₂ in TOC

Onesnaževalo	C
SO ₂	50
TOC	10

Pristojni organ lahko dovoli izjeme, kadar TOC in SO₂ ne nastaneta pri sežiganju odpadkov.

II.1.3 Mejna vrednost emisije za CO

Mejne vrednosti emisij za CO lahko določi pristojni organ.

II.2 Posebne določbe za kurilne naprave, v katerih se sosežigajo odpadki

II.2.1 Dnevne povprečne vrednosti

Brez poseganja v Direktivo 88/609/EGS in kadar se za velike kurilne naprave določijo strožje mejne vrednosti emisij skladno s prihodnjo zakonodajo Skupnosti, te vrednosti pri zadevnih napravah in onesnaževalih nadomestijo mejne vrednosti emisij iz spodnjih tabel (C_{proces}). V tem primeru se naslednje tabele nemudoma prilagodijo strožjim mejnim vrednostim emisij skladno s postopkom iz člena 17.

Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

C_{proces}:

C_{proces} za trdna goriva, izražen v mg/Nm³ (vsebnost O₂ je 6 %):

Onesnaževala	< 50 MWth	50-100 MWth	100 do 300 MWth	>300 MWth
SO ₂ splošno		850	850 do 200 (linearno zmanjševanje od 100 do 300 MWth)	200
domača goriva		ali učinek razžveplanja ≥ 90 %	ali učinek razžveplanja ≥ 92 %	ali učinek razžveplanja ≥ 95 %
NO _x		400	300	200
Prah	50	50	30	30

Do 1. januarja 2007 in brez poseganja v ustrezno zakonodajo Skupnosti se mejna vrednost emisij za NO_x ne uporablja za naprave, ki sosežigajo le nevarne odpadke.

Do 1. januarja 2008 lahko pristojni organiodobrijo izjeme za NO_x in SO_2 za obstoječe naprave za sosežig z zmogljivostjo med 100 in 300 MWth, ki uporabljajo tehnologijo zvrtničene plasti in trdna goriva, pod pogojem da je v dovoljenju predvidena vrednost C_{proces} največ 350 mg/Nm³ za NO_x in največ 850 do 400 mg/Nm³ (linearno zmanjšanje od 100 do 300 MWth) za SO_2 .

C_{proces} za biomaso, izražen v mg/Nm³ (vsebnost O_2 je 6 %):

„Biomasa“ pomeni: proizvode, v celoti ali deloma sestavljene iz rastlinskega materiala iz kmetijstva ali gozdarstva, ki se lahko uporabljajo za izrabo vsebovane energije, ter odpadke iz člena 2(2)(a)(i) do (v).

Onesnaževala	< 50 MWth	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	>300 MWth
SO_2		200	200	200
NO_x		350	300	300
Prah	50	50	30	30

Do 1. januarja 2008 lahko pristojni organiodobrijo izjeme za NO_x za obstoječe naprave za sosežig z zmogljivostjo med 100 in 300 MWth, ki uporabljajo tehnologijo zvrtničene plasti in biomaso kot gorivo, pod pogojem da je v dovoljenju predvidena vrednost C_{proces} največ 350 mg/Nm³.

C_{proces} za tekoča goriva, izražen v mg/Nm³ (vsebnost O_2 je 3 %):

Onesnaževala	< 50 MWth	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	>300 MWth
SO_2		850	850 do 200 (linearno zmanjšanje od 100 do 300 MWth)	200
NO_x		400	300	200
Prah	50	50	30	30

II.2.2 C — mejne vrednosti skupnih emisij

izražen v mg/Nm³ (vsebnost O_2 je 6 %). Vse povprečne vrednosti, izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur:

Onesnaževalo	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C izražen v ng/Nm³ (vsebnost O_2 je 6 %). Vse povprečne vrednosti, izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 in največ 8 ur:

Onesnaževalo	C
Dioksini in furani	0,1

II.3 Posebne določbe za industrijske sektorje, ki niso vključeni v II. 1 ali II. 2 in sosežigajo odpadke

II.3.1 C — mejne vrednosti skupnih emisij

izražen v ng/Nm³. Vse povprečne vrednosti, izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 in največ 8 ur:

Onesnaževalo	C
Dioksini in furani	0,1

C izražen v mg/Nm³. Vse povprečne vrednosti, izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur:

Onesnaževalo	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

PRILOGA III

Metode merjenja

1. Meritve za določanje koncentracij snovi, ki onesnažujejo zrak in vodo, morajo biti reprezentativno izvedene.
2. Vzorčenje in analiza vseh onesnaževal, skupaj z dioksini in furani, ter referenčne merilne metode za kalibracijo avtomatskih merilnih sistemov se izvedejo po standardih CEN. Če standardi CEN niso na voljo, se uporabljajo standardi ISO ali nacionalni ali mednarodni standardi, ki bodo zagotovili z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke.
3. Pri dnevni mejni vrednosti emisij vrednosti 95 % intervala zaupanja enega rezultata meritve ne presegajo naslednjih odstotkov mejnih vrednosti emisij:

Ogljikov oksid:	10 %
Žveplov dioksid:	20 %
Dušikov dioksid:	20 %
Celotni prah:	30 %
Skupni organski ogljik:	30 %
Vodikov klorid:	40 %
Vodikov fluorid:	40 %.

PRILOGA IV

Mejne vrednosti emisij pri odvajanju odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov

Snovi, ki onesnažujejo okolje	Mejne vrednosti emisij, izražene v masnih koncentracijah, za nefiltrirane vzorce	
	95% 30 mg/l	100% 45 mg/l
1. Skupne neraztopljene trdne snovi, kot so opredeljene v Direktivi 91/271/EGS		
2. Živo srebro in njegove spojine, izražene kot živo srebro (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmij in njegove spojine, izražene kot kadmij (Cd)	0,05 mg/l	
4. Talij in njegove spojine, izražene kot talij (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arzen in njegove spojine, izražene kot arzen (As)	0,15 mg/l	
6. Svinec in njegove spojine, izražene kot svinec (Pb)	0,2 mg/l	
7. Krom in njegove spojine, izražene kot krom (Cr)	0,5 mg/l	
8. Baker in njegove spojine, izražene kot baker (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikelj in njegove spojine, izražene kot nikelj (Ni)	0,5 mg/l	
10. Cink in njegove spojine, izražene kot cink (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioksini in furani, opredeljeni kot vsota posameznih dioksinov in furanov, ocenjena skladno s Prilogo I	0,3 ng/l	

Do 1. januarja 2008 lahko pristojni organ odobri izjeme za skupne neraztopljene trdne snovi za obstoječe sežigalnice, pod pogojem da je v dovoljenju predvideno, da 80 % izmerjenih vrednosti ne presega 30 mg/l in nobena od izmerjenih vrednosti ne presega 45 mg/l.

PRILOGA V

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ V ZRAK

(a) Dnevne povprečne vrednosti

Celotni prah	10 mg/m ³
Plinaste in hlapne organske snovi, izražene kot skupni organski ogljik	10 mg/m ³
Vodikov klorid (HCl)	10 mg/m ³
Vodikov fluorid (HF)	1 mg/m ³
Žveplov dioksid (SO ₂)	50 mg/m ³
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot dušikov dioksid za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo več kot 6 ton na uro ali za nove sežigalnice	200 mg/m ³ (*)
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot dušikov dioksid za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo 6 ton na uro ali manj	400 mg/m ³ (*)

(*) Do 1. januarja 2007 in brez poseganja v ustrezno zakonodajo (Skupnosti) mejna vrednost emisije za NO_x ne velja za naprave, ki sežigajo le nevarne odpadke.

Pristojni organ lahko odobri izjeme za NO_x za obstoječe sežigalnice:

- z nazivno zmogljivostjo 6 ton na uro, pod pogojem da je v dovoljenju predvideno, da dnevne povprečne vrednosti ne presegajo 500 mg/m³, in to do 1. januarja 2008,
- z nazivno zmogljivostjo > 6 ton na uro, vendar ≤ 16 ton na uro, pod pogojem da je v dovoljenju predvideno, da dnevne povprečne vrednosti ne presegajo 400 mg/m³, in to do 1. januarja 2010,
- z nazivno zmogljivostjo > 16 ton na uro, vendar < 25 ton na uro, ki ne odvajajo vode, pod pogojem da je v dovoljenju predvideno, da dnevne povprečne vrednosti ne presegajo 400 mg/m³, in to do 1. januarja 2008.

Do 1. januarja 2008 pristojni organ lahko odobri izjeme za prah za obstoječe sežigalnice, pod pogojem da je v dovoljenju predvideno, da dnevne povprečne vrednosti ne presegajo 20 mg/m³.

(b) Polurne povprečne vrednosti

	(100 %) A	(97 %) B
Celotni prah	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Plinaste in hlapne organske snovi, izražene kot skupni organski ogljik	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Vodikov klorid (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Vodikov fluorid (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Žveplov dioksid (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot dušikov dioksid za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo več kot 6 ton na uro ali za nove sežigalnice	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Do 1. januarja 2007 in brez poseganja v ustrezno zakonodajo Skupnosti mejna vrednost emisije za NO_x ne velja za naprave, ki sežigajo le nevarne odpadke.

Do 1. januarja 2010 pristojni organ lahko odobri izjeme za NO_x za obstoječe sežigalnice z nazivno zmogljivostjo med 6 in 16 tonami na uro, pod pogojem da polurna povprečna vrednost ne presega 600 mg/m³ za stolpec A ali 400 mg/m³ za stolpec B.

(c) **Vse povprečne vrednosti, izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur**

Kadmij in njegove spojine, izražene kot kadmij (Cd)		
Talij in njegove spojine, izražene kot talij (Tl)	skupaj 0,05 mg/m ³	skupaj 0,1 mg/m ³ (*)
Živo srebro in njegove spojine, izražene kot živo srebro (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimon in njegove spojine, izražene kot antimon (Sb)		
Arzen in njegove spojine, izražene kot arzen (As)		
Svinec in njegove spojine, izražene kot svinec (Pb)		
Krom in njegove spojine, izražene kot krom (Cr)		
Kobalt in njegove spojine, izražene kot skupni kobalt (Co)	0,5 mg/m ³	skupaj 1 mg/m ³ (*)
Baker in njegove spojine, izražene kot baker (Cu)		
Mangan in njegove spojine, izražene kot mangan (Mn)		
Nikelj in njegove spojine, izražene kot nikelj (Ni)		
Vanadij in njegove spojine, izražene kot vanadij (V)		

(*) Do 1. januarja 2007 povprečne vrednosti za obstoječe naprave, za katere je bilo dovoljenje za obratovanje izdano pred 31. decembrom 1996 in ki sežigajo le nevarne odpadke.

Te povprečne vrednosti vključujejo tudi emisije ustreznih težkih kovin ter njihovih spojin v plinastem stanju in hlapni obliki.

(d) **Povprečne vrednosti se merijo v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 in največ 8 ur. Mejna vrednost emisije se nanaša na skupno koncentracijo dioksinov in furanov, ki se izračuna na podlagi ekvivalence toksičnosti skladno s Prilogo I.**

Dioksini in furani	0,1 ng/m ³
--------------------	-----------------------

(e) **Naslednje mejne vrednosti emisij za koncentracije ogljikovega oksida (CO) v zgorevalnih plinih ne smejo biti presežene (razen med zagonom in ustavitvijo):**

- 50 mg/m³ zgorevalnega plina, določeno kot dnevna povprečna vrednost;
- 150 mg/m³ zgorevalnega plina za vsaj 95 % vseh meritev, ki so ugotovljene kot 10-minutne povprečne vrednosti, ali 100 mg/m³ zgorevalnega plina za vse meritve, ki so ugotovljene kot polurne povprečne vrednosti v katerem koli 24-urnem obdobju.

Pristojni organ lahko odobri izjeme za sežigalnice, ki uporabljajo tehnologijo zvrtničene plasti, pod pogojem da je v dovoljenju predvidena mejna vrednost emisije za ogljikov oksid (CO) največ 100 mg/m³ kot urna povprečna vrednost.

(f) **Države članice lahko določijo pravila za izjeme, predvidene v tej prilogi.**

PRILOGA VI

Formula za izračun koncentracije emisije pri standardnem odstotku koncentracije kisika

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = izračunana koncentracija emisije pri standardnem odstotku koncentracije kisika

E_M = izmerjena koncentracija emisije

O_S = standardna koncentracija kisika

O_M = izmerjena koncentracija kisika
